

MINNA KULMALA
KAISA IKOLA

 SAGA
EGMONT

HULLU
LUOKKA
RAKASTUU

Hullu luokka rakastuu

Kaisa Ikola
Minna Kulmala

Hullu luokka rakastuu

SAGA Egmont

Hullu luokka rakastuu

Cover image: Shutterstock

Copyright © 1991, 2021 Kaisa Ikola, Minna Kulmala and SAGA Egmont

All rights reserved

ISBN: 9788728238318

1. POD edition

All rights reserved. No part of this publication may be reproduced, stored in a retrieval system, or transmitted, in any form or by any means without the prior written permission of the publisher, nor, be otherwise circulated in any form of binding or cover other than in which it is published and without a similar condition being imposed on the subsequent purchaser.

SAGA Egmont www.saga-books.com – a part of Egmont, www.egmont.com

1. luku

Oli talven synkein aamu – tammikuun toinen ja maanantai. Innokkaat oppilaat valuivat koulun ovesta sisään ja lösähtivät penkeille torkkumaan.

Matemaattisten aineiden lehtori Sakari Yrttinen (suomeksi Lentävä Komeetta) lähti opettajainhuoneesta iloisesti hyräillen omalle oppitunnilleen. Kauhukseen hän sai huomata, miten velttota nykyajan nuoriso on: ovea vasten torkkui vain seitsemän tunnollista ja lainkuuliaista oppilasta. Iloinen hyräily katkesi kuin seinään.

”Mitä – mitä tämä merkitsee?” hihkui Komeetta. ”Missä loput vastuuntunnottomat hyypiöt piileskelevät?”

”Ne myöhästyy”, vastasi Miina, ainoa jolta raju uusivuosi oli jäänyt väliin. ”Kyllä ne vielä tulee, opettaja.”

”Njaaha, no sitten en kai voi tehdä muuta kuin aloittaa tunnin. Kaipa ne joskus sieltä ilmestyvät.” Komeetta leppyi ja alistui kohtaloonsa avaten oven. Päästyään luokkaan hän nuuhki ilmaa. ”Ah tätä koulun aromia, liidun ja sienten tuoksua! Eikös

Pirjonkin mielestä ole ihanaa taas aloittaa säännöllinen päivärytmi? Minua se ainakin helpottaa suuresti, lomalla kun tulee aina vetelehdittyä. Mitäs mieltä Pirjo on?”

Pirre oli selvinnyt pulpettiinsa asti ja raotti varovasti silmiään.

”En mä ehtiny lukea läksyjä eilen, opettaja.”

”Enhän minä sitä kysynytäkään, Pirjo hyvä, mutta mainiota kun tunnustit senkin ajoissa. Jahas, ja Miinakin on päässyt pyörätuolista eroon. Jokos jalka kestää hiihtämisen?”

”Joo, kyllä se kestää. Mä kävelin kotona jo ennen joulua, olin vaan koulussa pyörätuolissa kun se vielä silloin väsy niin helposti ja kansa rynnii täällä kuin puhvelilauma.” Miina oli vetänyt kirjansa esille ja odotti innokkaana opetuksen alkamista.

Juuri kun Reksin pitämä aamunavaus oli loppunut ja Komeetta oli pääsemäisillään käsiksi kymmenen potensseihin, kuului ovelta koputus.

”Anna kun istuu siinä lähellä ovea, niin voisitko mennä avaamaan?” Komeetta pyysi silmät säteillen pyöreiden poskien takaa.

Anna avasi oven ja päästi sisään Herbertin ja neljätoista muuta hyvin pirteää oppilasta.

”Tällainen tapa aloittaa uusi lukukausi! Mitä Fastlandilla on tähän sanomista?”

”No kun me oltiin joululoma mummolassa ja tultiin viime yönä ja äiti ei muistanu laittaa herätyskelloa soimaan ja me nukuttiin koko perhe pommiin”, selitti Herbert ja meni paikalleen istumaan.

Komeetta ei jaksanut kuunnella neljäätoista muuta selitystä, ja siksi hän antoi vain varoituksen jokaiselle erikseen. Sitten päästiin käsiksi kymmenen potensseihin uudella innolla.

Puoli yhdeksältä kuului jälleen rivakka koputus. Tottuneesti Anna ponkaisi ylös tuoliltaan ja avasi oven. Käytävässä seisoivat Juha Loiva ja Emilia.

”Ja mistäs nuoripari on tulossa?” Komeetta tiukkasi jo vähän viihaisemmin, sillä hän oli juuri päässyt vireeseen.

”Mä myöhästyin linkkarista”, Emilia tokaisi ja mulkaisi Loivaa äkäisesti. ”Sit mun piti liftata naapurin vaarin ladaan, ja se sammu joka kilometrin päässä. Niin et sori vaan.”

”Entäs Loiva, tulitko sinäkin sillä ladalla?”

”Mun moposta loppui bensa ja mun piti taluttaa sitä viimeinen kilsa”, Loiva mutisi. ”Ja mä olin jo valmiiksi myöhässä.”

”Onkos Loivalla paljon näitä myöhästymisiä?” Komeetta kysyi.

”Eihän niitä tänä vuonna oo vielä kovin paljon ehtinyt tulla”, Loiva ilmoitti ja luokka hihitti.

”No, en viitsi näin ensimmäisenä päivänä rangaista teitä. Mutta muistakaa, että tämä ei saa toistua!” Komeetta heristi karttakeppiään. ”Kas niin, laskekaapa tämä sivu, loput tulevat kotiin. Minulla on hieman... hmm... juoksevia asioita.”

”Kahvi on juoksevaa”, kuiskasi Emilia Annalle.

Kun Komeetta katosi näköpiiristä, luokassa alkoi täysi hulina.

”Tiedättekste, missä mä näin Loivan ja Pirren uutenavuotena?” Anna kysyi, kun Emilia ja Miina olivat valloittaneet lähipulpetit.

”No missä?” nämä kysyivät yhteen ääneen.

”Loivan tädin luona! Se asuu meidän naapurissa, ja mä näin kun Loivalla oli kukkapuska ja Pirrellä pitsikaulus. Täti anto Loivalle pusun poskelle ja kiljahti niin että rappu kaikui: ’Oi pikku Juha, mitä tädin pieni kummipoika tietää?’ Ja sit Loiva

esitteli Pirren ja täti tuumas, että on se kumma kun noi lapset kasvaa, että pikku Juhakin jo kihloissa... Ja Loivalle tuli kauhee kiire selittää, että ne vaan *seurustelee...*”

Emilia ja Miina räkättivät.

”No mitäs *te* teitte uutenavuotena?” Emilia kysyi.

”Mä olin mun pikkuserkun häissä”, Anna kertoi. ”Ja kaadoin tervetuliaismaljan syliini, kun kompastuin isoisän keppiin.”

”Mä olin kotona ja katoin videolta Anna ystäväämme”, sanoi Miina.

”Me oltiin serkkujen kanssa niitten mökillä ja mä katkoin ensin omat sukseni ja sitten Joni-serkun”, selvitti Emilia. ”Mutta arvatkaa mitä, meidän pitäisi juhlia jotenkin kun Miina on päässyt pyörätuolista pois. Mitä tehtäis?”

”Mennään pizzalle”, ehdotti Anna. ”Mun on tehnyt koko joululoman mieli pizzaa, mut en oo vaan mennyt syömään.”

”Mentäis johonkin oikein hienoon paikkaan. Vaikka Casanovaan, sehän on oikein viiden tähden pizzeria”, Miina keksi.

”No se sopii”, Emilia innostui.

Samassa kello soi, ja opinhaluinen kansa ryntäsi ulos.

2. luku

Puoli kolmelta Anna, Emilia ja Miina istuivat Casanovan perimmäisessä nurkassa laskien pennosiaan ja kauhistellen hintoja.

”Apua, en mä osaa täällä syödä, valkoset liinat ja vaaleenpunaset kynttilät ja kaikki”, vaikersi Emilia.

”Rullataan nää liinat pois, niin ei tarvi jännittää”, Anna ehdotti.

Miina näytti järkyttyneeltä.

”Ei kai me sellasta voida tehdä, tää on hieno paikka. Mut jos me saatais Emilialle ruokalappu?”

”Luulet vaan, muutenkin mä mokaan jotenkin”, Emilia sähähti. ”Joko te ootte valinneet pizzanne?”

”Me otetaan Miinan kanssa numero neljätoista kumpikin”, Anna sanoi.

”Mä otan ykkösen.”

Tarjoilijan purjehtiessa paikalle tytöt yrittivät näyttää siltä kuin söisivät joka päivä Casanovassa. Virkaintoisella äänellä tarjoilija kysyi:

”Punaviini, valkoviini?”

Tytöt tuijottivat toisiaan suu auki, sitten Emilia tokaisi:

”Saisko maitoa?”

”Kyllä se sopii. Siis kolme lasia maitoa”, tarjoilija varmisti.

”Joo, ja kaksi neljäätoista ja yks ykkönen”, Anna ännäsi ja olisi tahtonut ryömiä pöydän alle piiloon.

”Siis kaksi neljäätoista ja yksi ykkönen”, toisti tarjoilija.

”Pizzat toimitetaan noin viidentoista minuutin kuluttua.

Salaattipöydästä voitte noutaa salaattia.”

Saatuaan vihdoinkin pizzat eteensä tytöt tarttuivat niihin kuin sika limppuun. Äkkiä Miina, joka istui kasvot oveen päin, jähmettyi paikoilleen ja pudotti haarukkansa kilahtaen parkettilattialle. Lähipöydässä istuvat kääntyivät katsomaan.

”Mikä sulle tuli, Miina?” Anna kysyi.

”Tota tota öö... Ei mikään.” Miina onki haarukan käteensä ja vaihtoi sen hygieenisempään malliin. Sitten hän tunki jälleen pizzaa suuhunsa posket tulipunaisina.

Emilia kääntyi ovea kohti.

”Anna hei, nyt näet jotakin hauskaa!”

Anna kurkisti myös. Herbert istui vanhempiensa ja pikkusiskonsa kanssa vastapäisessä nurkassa jokseenkin vaivautuneen näköisenä.

”Et kai sä Herbertiä pelkää?” Emilia tirskahti Miinalle.

”En tietenkään”, sanoi Miina vaihteeksi normaalilla äänellä.

Emilia unohti koko jutun ja alkoi selittää sekä sanoin että käsin jotakin joululomalla tapahtunutta. Huitoessaan hän

Hullu luokka on taas tarttunut toimeen – tällä kertaa rakkauden rintamalla! Erityisesti Loiva, Herbert ja opettaja Komeetta saavat vipinää aikaan, kun oppilaat päättävät yhteistuumin ratkoa opettajiensa lemmenhuolia. Huumoria on onneksi ilmassa, sillä tämäkään 8B:n päähänpisto ei säästy kommelluksilta...

Teos on riemastuttavan ”Hullu luokka” -sarjan toinen osa. Sarjassa kuvataan yläkoululaisten vauhdikasta elämää 8. ja 9. luokalla. Sarjan kaksi ensimmäistä teosta Kaisa Ikola kirjoitti yhdessä Minna Kulmalan kanssa.

Kaisa Ikola (nyk. Viitala) (s. 1974) on suomalainen historianantutkija ja kirjailija. Ikola on kirjoittanut erityisesti lasten- ja nuortenromaaneja, joista ensimmäisen hän julkaisi ollessaan 13-vuotias. Ikolan rakastetuimpiin teoksiin kuuluu hulvaton Hullu luokka -sarja.